

57

[illegible][illegible][illegible]

גבי תמורה לִקְיָן גְּבֵי קִדְשֵׁי אֵל לִקְיָן, וְלוֹת קִסְרִים דִּנְרִישׁ גְּבֵי תַמְרוּהָ קִדְשֵׁי
 כִּי וְלִפְיָי יִהְיֶה לְרִנּוֹת מִשּׁוֹם דְּשׁוֹנִי דְּתַמְרוּהָ לִקְיָן גְּבֵי תַמְרוּהָ הַכְּסוּבִי הִיא
 מִשּׁוֹם דְּמִכְסִי הִיא לְרִנּוֹת מִשּׁוֹם כְּסוּדִי וְרִנּוֹת כִּיֹּר וְרִנּוֹת שֶׁאֵין שֶׁאֵין חֲלֹטִי
 הִיא הִרְכֵּה אֵל שֶׁ מְלֻקֹּת כְּסוּבִי דְּתַמְרוּהָ וְהַלְלָה הִיא קִסְרִים לְקִסְרִים אֵל וְגִרְשָׁה
 מְלֻקֹּת מִכְסִּיִּים וְהִיא כְּסוּדִי שֶׁעַל כֵּן מִשּׁוֹם מִלְּקִי וְהִיא לִקְיָן
 מִדִּין לֹא מִלְּטִי לְמִגְרֵם גְּבֵי קִדְשֵׁי לֹא קִדְשֵׁי
 שֶׁהִיא קִדְשֵׁי וְעִמְדָה לֹא מִתְקַיֵּם אֵלָּה הִיא
 כִּי גְבֵי תַמְרוּהָ לִקְיָן גְּבֵי קִדְשֵׁי לֹא לִקְיָן
אכנס לְבֵית זֶה חֲבִי הַקִּדְשֵׁי שֶׁאֵל מִתְקַיֵּם.
 פִּרְשִׁי שֶׁעַל מִחְשׁוֹת הִיא וְלֹא
 הִיא יוֹדֵעַ מִזֶּה הִיא אֲמֹר וְהִיא לִמֵּה לִמֵּה
 לְמֵה אֲכַנֵּם לְבֵית כִּי לִקְיָן גְּבֵי תַמְרוּהָ
 לְפִרְשָׁה אֲכַנֵּם לְבֵית זֶה חֲבִי כְּסוּדִי כְּסֻמֵּם
 לְבֵית זֶה הִיא כְּסוּבִי וְ תַמְרוּהָ מִדִּין
 מִהִיא קִדְשֵׁי מִתְקַיֵּם וְכִנְסָה כִּי הִיא וְהִיא
 וְהִיא שֶׁל מִתְקַיֵּם שֶׁל אֲמֹר דְּרִבִּי כְּנִסְיִים
 וְכִי לֹא חֲכַם כִּמָּה שֶׁאֲמֹר מִתְקַיֵּם וְהִיא
 שֶׁל תַּמְרוּהָ וְהִיא קִדְשֵׁי מִדְּעִת:
א הִיא פִּרְשָׁה גְּבֵי אֵל קִדְשֵׁי בִּפְנֵיהֶם אֵלָּה כִּי
 הַשָּׂאֵל לֹא מִפְּרִי דְּשׁוֹמֵט וְהִיא מִתְקַיֵּם
 כִּיֹּר מִתְקַיֵּם אֵל וְהִיא לִקְיָן גְּבֵי תַמְרוּהָ
 וְכִי וְהִיא דִּין מִזֶּה כִּי לִשְׁנֵי וְהִיא כִּלְטִי
 קִדְשֵׁי מִתְקַיֵּם כִּי כִלְטִי מִשּׁוֹם אֵל וְהִיא כִּלְטִי
 לֹא קִדְשֵׁי מִתְקַיֵּם וְהִיא קִדְשֵׁי

(ב) באומר תצא זו (א) ותיכנס זו גבי קדשים (באומר) בלא פדיון (ב) לא לקי גבי תמורה לקי רב ששת אמר ואקדיש ואמר מדעתי ונכנס והמיר (ג) והקדיש שלא גבי קדשים לא לקי: ר"א אומר הכלאים והטרפה וכו': שכן בתמורה ולא מקדישין לעשות תמורה תמורה אמר יוין קדושין מהיכן מקדישין אלא אי אתה מוצא אלא טרפה (ד) (ה) במקדיש ולד ויצא (ו) (ז) [דרך] דופן אבל נוס אי אתה מוצא (ח) אלא בולדי קדשים ואליבא דרב תמורה אמר רב (י) פפא מ"ט ו' דר' אליעזר ככהמה לא קרבה ולא נחתא לה קדושת הגוף אף הגד (י) לא ישת הגוף אמר ליה רב פפא לרבא והרי בעל מום דלא ת הגוף א"ל (י) בעל מום קרב במינו א"ה טרפה נמי אמר רבא ככהמה שטאה מה בהמה שטאה פסול לאפוקי בעל מום דפסול חסרון נינהו א"ל רב אדא נחתי בפרשה והא הני (ב) פסול הגוף נינהו אלא אמר ה בהמה שטאה דליכא במינה אף כל דליכא במינה איכא במינה (ג) מאי אמרת טרפה (ד) איכא במינה לא שטאה אסורה באכילה וטרפה אסורה באכילה לאפוקי שטאה אמר שמואל במקדיש את הטרפה צריכה מום קבוע יין את הקדשים להאכילן לכלבים (א) אלא אימא עושה כסבור מותר להקדיש בעלי מומין לגבי מזבח גבי תמורה (ב) למת (ג) ור' אושעיא אומר אינה אלא במקדיש עצים וכל הקדשים שנעשו טרפה אין פדיון אותן לפי שאין וכלין לכלבים שטעמא שנעשו הא היו מעיקרא פודין נא סבר כל היכא דלא חזי לגופה לא נחתא לה ורבי אלעזר אומר הכלאים ויוצא דופן וטרפה א קדושין ולא מקדישין ואמר שמואל לא קדושין לעשות תמורה ותנאי אמר רבי (ב) מאיר וכי מאחר קדושין אלא אי אתה מוצא אלא במקדיש בהמה היתה טרפה מעיקרא לא נחתא (ג) ליה קדושת הגוף אמר

לגוזה וליעבר. אלא כדון קדשים שקדם הקדשן את מומן שנשפסדין
אזתון אין כהן הימר גזה ועבודה אלא הימר אכילה כדאמר' כס' שי
נכסרות (דף ק"ה) משכ' קדשים שאס קדם מומן להקדשן ויאלץ
אחולין קרא' פדיון לגוזה וליעבר כדאמר' התם נכסרות אכל בתמורה
לגוזה (ויקרא ט') טוב דרע ארע
טוב: לא הפרש בין חס לבשל מוס:
גמ' גבי תמורה לקי. (דף דרבי) ביה
קרא' הוסיף שוגג כמדיד: כגון קדשים
לקי. (לפ' דלא מתיני בנפיק אלא
תמיד: ונתהדרה: כסבור. לומר. שור
שחור שיא' מבתי תחלה יהא תמורה
אחמה וז' ואל מתיני שור לבן גבי תמורה
ה"ל: וז' ואל מתיני שור לבן גבי תמורה

1. לא יחליטו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המיר ימיר בהקדוה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש;
ויקרא כו י

2. תשור ושה שדרע וקלוט נקבה תעשה אתו ולגדר לא יקרא כב כג

(א) גמ' רבי יוחנן אמר כחומר
ניב ריב כספור: (ב) שם
המקדש וזה ניב בחי' אמו ופי'
לפני דף יא: (ג) רש"י היה
כספור חומר וכו' דגלי היה קורא
וגבי קדשים לא קדש ואם
כפל מום כלי' וסדאי: (ד) ר"ח
הקב בחי' וכו' דמחיה לחי'
על יצוא דופן הקדש:

[illegible]

ליגנו וליצבד בקרשים שקדם מוט
קבות להקרישן ונפרו דחייבין
בכורכו ובמחנות יוצאין לחולין
ליגנו וליצבד: עשה שונג כמוד
בחסורה ולא בקרשים: גבי
חסורה לקי. והא חביב היה קריש
לחובת שונג כמוד: (וגבי קריש)
לא לקי. אפי' שונג (הוא) אבל
הבקריש ככל מוט כביע כמוד
עשה כה לארין כדארמון כסרק
קמא: כסבור. להקריש אדום
והקריש שחור לא קריש כדחנן
הקריש שעות בשא' הקריש ובהא'
והקריש: וכן דאמר רבא וז

[illegible]